

Kristi stedfortreder

Karol Wojtyla fra Krakow ble innsatt som pave – den første ikke-italienske på mange hundre år – i 1978, og tok navnet Johannes Paul den annen. Han opptrer som en internasjonal storpolitiker, med spesiell interesse for Øst-Europa. Hans store visjon er et forent kristent Europa, fra Atlanterhavet til Ural.

Paven var den første statsleder som tok imot Kurt Waldheim etter at han ble valgt til Østerrikes president. Kampen mot frigjøringssteologien har også skaffet ham tvilsomme allierte i Latin-Amerika.

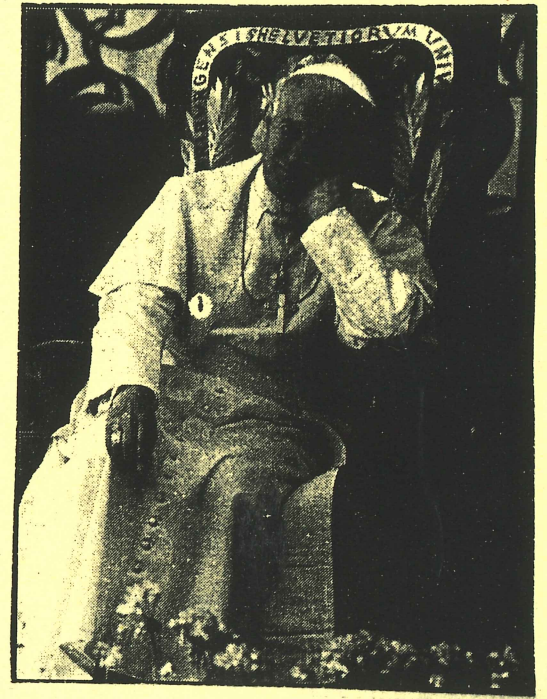
Hans sterkeste synspunkter angår imidlertid abort, prevensjon, kvinnelige prester og skilsmisse. Dette er han imot. Sølibatet er han derimot for.

Med sine reaksjonære holdninger har han fått mange katolikker imot seg, blant annet 163 teologer fra Tyskland, Østerrike, Sveits og Nederland som i januar i år gikk ut med et protestskrift, hvor de blant annet sier: *Spesielle etiske og dogmatiske detaljer kan ikke uten videre blåses opp til å bli spørsmål som angår troens egenart, samtidig som moralske holdninger som knyttes til tro i praksis (som motstand mot tortur, raseskille og utnyttelse) ikke ser ut til å betraktes som like teologisk viktig.*

Det er imidlertid ingen tvil om hvem som er pavens hovedfiende. Ingen pave i vårt århundre har vært så opptatt av kampen mot Satan og hans demoner. Han er overbevist om at Djevelens makt vil øke i takt med ateismens fremgang.

"Også friheten er avfødt av det onde... Djevelen vil føre disse tilsynelatende opplyste menneskene som ikke lenger tror på hans eksistens, inn i en falsk frihet som i realiteten vil vise seg å være tom løgn."

Utgitt av Det norske hedningsamfunn, St. Edmunds vei 39c, 0280 Oslo 2



PAVEN OM KONDOMER OG ANNEN PREVENSJON:

"Fødselskontroll er blasfemi mot Gud. De troende har å lystre kirkens befaling. Fra denne gjøres ingen unntak. Den gjelder også HIV-smittede."

Johannes Paul II, 1988

(Kilde: Kyrkans Tidning, 1/12 1988)

Når pave Johannes Paul den annen kommer til Oslo 1. juni 1989, er det som øverste leder av en organisasjon som stinker av råttenskap – en snart to tusen år gammel historie full av død og råskap, maktbruk og utbytting, og en teologi full av demoner og andre fortidslevninger som forlengst burde vært begravet for alltid.

Blodspor gjennom historien

Middelalderen var den katolske kirkens glanstid. Kirken eide store deler av Europa, og grep aktivt inn i de politiske forhold både innenfor sitt eget domene og i landene utenfor. I vårt protestantiske land skulle det være nok å nevne stikkord som overdådig stas, penger og avlatshandel for å minne om hvilke verdier pavene satte i høysetet. Helgendyrkelse og relikviesalg kastet forøvrig også atskillig av seg.

Korstogene var et pavelig prosjekt som kostet utallige liv gjennom flere århundrer. Under albigenserkrigene i Sør-Frankrike regner man med at en million mennesker, katolikker og katarer (kjettere), ble brent eller hogd ned av katolske styrker – man drepte alle for å være sikker på å bli kvitt alle kjettere. (*Drep dem alle – Herren vet å skille bukkene fra fårene.*)

På 1200-tallet ble inkvisisjonen opprettet – et politiapparat til utryddelse av kjetteriet. Inkvisisjonen sto ansvarlig for meningsterror, tortur og drap. På en tid da tortur var lite vanlig i europeisk rettsvesen, gikk inkvisisjonen i spissen for en brutalisering av rettsvesenet.

I 1486 ble "Heksehammeren" utgitt av to dominikanermunker. Denne oppskriften på utryddelse av hekseriet ble, i århundrene som fulgte, benyttet av en rekke kirkesamfunn. Resultatet var at et ukjent antall millioner kvinner, og også menn og barn, ble pint og brent til døde, i Jesu navn.

Jødene ble forfulgt av pavekirken fra den fikk makt. Ghettoer, yrkesforbud og masse mord på jøder var vanlig i Europa lenge før Hitler. I Roma ble ghettoen avskaffet først i 1870, da italienerne frigjorde byen fra pavens herredømme.

Under siste verdenskrig spilte paven en tvilsom rolle i forhold til fascismen. Vatikanet var blant annet medansvarlig for opprettelsen av en katolsk fascistisk stat i Kroatia, hvor hundretusener av gresk-ortodokse serbere ble myrdet eller tvangsomvendt til katolisismen. Mange av de fascistiske lederne i Kroatia var prester, hovedsakelig tilhørende fransiskanerordenen.

Gudsstaten

Mussolini opprettet Vatikanstaten i 1929. På den måten kunne paven fungere uavhengig av den italienske stat.

I tråd med katolsk tradisjon står makt og penger sentralt i pavestaten. Banco Ambrosiano (Vatikanets bankforbindelse) sto for noen år siden midt i en økonomisk skandale med mafia, svindel og politiske intriger som stikkord. Dette viser at jesuittenes gamle slagord "Hensikten helliger midlet" fortsatt står ved makt. Og det er kanskje ikke så underlig når målet er å frelse verden fra Satans herredømme.

Nært knyttet til Vatikanet står en mafia-lignende organisasjon ved navn Opus Dei. Den består av rike, mektige og sterkt reaksjonære katolikker. De samarbeidet i sin tid med Franco, og paven gjør sitt beste for å få disse folkene inn som motvekt mot mer liberale teologer, blant annet i Latin-Amerika.